

AURORA

Director, PERICLE CONSTANTZIANU

1894-1895

Iată că și anul 1894 a trecut în eternitate; viața noastră s'a scurtat încă cu un an și totuși minte nu învățăm.

Sunt 16 ani trecuți de când Dobrogea s'a încorporat de România,—și s'a încorporat de fapt întru toate, afară de drepturile de care se poate cine-va mândri ca om civilizat. Nici o sarcină nu a rămas care să nu fi fost impusă locuitorului Dobrogean, în cea ce privește drepturile însă, ei sunt puși la carantină! Și din această cauză populațiunea suferă, suferă martiriu nespus; care nu e de cât consecința de ambițiuni a unor oameni cari cât au fost la cârma țării au împrăștiat mizeria și spaima.

Ne mira pe noi, și împreună cu noi se mira toată lumea civilizată, ca ce motive de politică înaltă reține pe actualii consilieri ai tronului și nu permit a se primi definitiv în sânul marelui familii române această populațiune docila și plină de iubire și devotament către patria română, populațiune care locuiește acest pământ devenit clasic prin stramoșii noștri!

Au sburat toate făgăduelile date de Capul statului ca și a consilierilor Sef, după cum a sburat în uitare și anul 1894.

Totuși populațiunea nutrește în ea speranțe.

Suntem deja în anul 1895. care ne-a surprins în criza economică cea mai mare din câte au fost vre-o dată în țara românească. Pe lângă aceasta ne-a mai gasit și săraci în fapte bune și generoase; bogați numai în promisiuni, în promisiuni deșerte, cari par a nu deveni nici o dată fapte.

Așa dar, trăim cu promisiuni și ne nutrim cu speranțe până când să vie ziua fatală pentru fie-care și unul câte unul, închizând ochii, să ne dăm obștescul sfârșit, când atunci vor sbura și visurile noastre, visuri de speranțe dulci, pe cari credeam a le realiza dar cari tot nerealizate rămân în toți anii cari trec.

Ce e viața omului dacă nu un vis? Da, un vis, din care numai atunci ne deșteptăm, când se isbește fruntea noastră de secera morții; atunci însă, când am voi chiar a ne pocăi, este târziu!

Acest adevăr s'a zis de multe ori, noi însă nu ne dăm bine seamă de gravitatea lui de cât numai când ne aflăm la desnodământul lui; dar atunci, o, atunci e prea târziu!

Peste tot, omul e preocupat de un lucru, de o luptă: lupta pentru existență. De acea fie-care se luptă cum și cu ce mijloace mai lesnicioase să capete existența sa și mai cu seamă o existență fericită. În această luptă uriașă însă, confuz poate, uită că, în același timp este ajutat și de concursul altora, cari într'un mod direct sau indirect contribuiesc într'un mod favorabil pentru a face ca lupta sa, nu numai să devie mai puțin grea dar și existența sa fericită; și, de a uita aceasta, este de a călca peste orice sentiment nobil de omenie! aceia atunci se chiama lume perversă plină de ingraturitate.

Se vorbește adesea despre libertăți și fie-care se grăbește a se lauda că e liberal și ca 'i plac libertățile; cu toate acestea însă, fie-care libertatea o voește pentru el însuși, iar pentru alții supunere și umilință.

Se zice, ici, colea, că în această lume este dreptate și că pentru acest lucru sunt oameni însărcinați espresamente cari să nu facă alt-fel de cât să dea dreptate numai aceluia care o are; totuși însă, nu pricepem bine cum și pentru ce, de multe ori, dreptatea se da aceluia care nu o are—nedreptățind pe cel cu dreptatea,—condamnând pe cel nevinovat și desvinovățind pe adevăratul vinovat. De aceea adesea auzi pe mulți zicând: dreptate! dreptate! unde ești? în ce parte locuiești? la cari noi putem adăoga fără a șovăi: dreptate, dreptate! câte nedreptăți se fac în numele tău!

* * *

Lumea noastră nu e de cât un vast teatru. Aci, unii sunt autori de opere, drame și în cea mai mare parte de comedit; alți sunt actori cari le pun în scena lumii de le reprezintă, pe când cea mai mare parte sunt spectatori cari trebuie să plătească pentru a vedea reinovându-se aceeași comedit, cu oare-cari variațiuni.

* * *

În această largă lume, cine a putut înțela mai bine pe alți, acela capătă admirațiunea tuturor. Cine a furat mai mult—se înțelege cu dibăcie—acela astăzi posează de om vrednic, de om mare și . . . cinstit!

Cinstitul de fapt și laboriosul este înlăturat, este . . . disprețuit!

* * *

În așa hal ne-a lăsat anul 1894 și așa ne găsește anul 1895.

Urăm însă cititorilor noștri să fie feriți de orice fel de rău augur și anul 1895 să 'i facă a fi mai circumspecți, pentru ca să trăiască mulți ani cu sănătate și într'adevăr fericiti.

Industria Casnică și RĂȘBOIUL ENGLEZESC

D. P. P. Carp, ministrul industriei, prin discursul ținut de curând în Senat cu ocaziunea discutării răspunsului la Mesagiul Tronului, ne-a lăsat speranța reinvierii industriei casnice printre sătenii, când se va introduce în țară un nou răsboiu-mecanic perfecționat, de către un consorțiu englez.

Iată amănuntele ce dă „Constituționalul” în această privință:

D-nii Richard L. Hattersley, din Kighley, A. Crompton et Co din Sahw, și Fred Sternberg din Manchester, proprietarii brevetați ai unui sistem cu totul nou și perfecționat de răsboaie mecanice, pe care l'au botezat *România*, precum și al unui sistem de suluri de carton și tinichea și a așezării pe ele, într'un mod cu totul ingenios și practic a firelor de tot felul, care servesc la țesutul tuturor soiurilor de țesături: de lână, bumbac, cânepă, în și mătase, au făcut o ofertă ministerului domeniilor.

Dânșii și propun a introduce acele răsboaie la noi, înființând în Capitală un mare stabiliment industrial, și răspândindu-le apoi în toată țara, creând și dezvoltând astfel un sistem rațional de industrie casnică. În acest scop se vor înființa, în centrele mai principale, fabrici secundare și deposite de răsboaie și de fire așezate pe suluri trebuitoare pentru urzeală și bătătură, și se vor împărți răsboaie și material de lucru la toți orașenii și mai ales la sătenii cari se vor însărcina să lucreze.

Cu modul acesta săteanul—pentru a nu mai vorbi de cel de la oraș, cari vor fi puțin—având un răsboiu și material de lucru, deja tors și așezat pe suluri, gata de a fi țesut, va dobândi un mijloc de muncă în timpul ernei și prin urmări de câștig, fără a fi silit—și aceasta este o condițiune principală—ca să 'și părăsească locuința, după cum ar trebui să facă dacă s'ar duce să lucreze într'o fabrică care, cele mai adese ori, sunt așezate în orașe. Munca li se va plăti de către proprietarii fabricii centrale, cu prețul ce se va stabili și conveni de mai înainte, luând aceștia toată producțiunea.

Fie-care sătean poate deveni astfel, și în scurt timp, un abil lucrător a tot felul de țesături—de oare ce

manipularea răsboiului-mecanic este simplă și destul de ușoară — și fără ea, pentru a munci, să și lase familia și gospodăria la voia întâmplării. Osebit de câștigul, de alt-fel destul de însemnat ce poate avea — după cum vom vedea mai la vale — săteanul poate deveni, în scurt timp, proprietar al răsboiului — care nu costă de cât 250—300 lei, după mărimea ce are — plătiind acest preț fie prin muncă fie prin plăți în rate lunare; asigurându-și astfel tot-d'una o ocupațiune plăcută, ușoară și destul de mănoasă în timpul când nu este ocupat cu munca câmpului.

Săteanul, având cu modul acesta un răsboi solid, eficient și destul de practic va lucra la început pe comptul fabricii, iar mai în urmă pentru dânsul și familia sa având la îndemână material preparat gata, va ajunge să întrebuințeze, pentru acoperirea trebuințelor sale, pânza și stofa ce va produce, alungând astfel din căminul său fabricatele streine, de proastă calitate, nedurabile și uneori vătămătoare sănătății. Dânsul va putea produce și pentru alți.

Iată, în puține cuvinte, în ce stă perspectiva care ni se dă de reînvierea industriei casnice la noi.

Sistemul acesta se practică deja în alte state, d. e. în Franța la St. Etienne, în Bohemia, în Moravia, și la Veneția, unde a dat rezultate destul de esecelente.

El este merit nu numai de a veni în ajutorul sătenilor, după cum am zis mai sus și chiar în al orașenilor, cari și pot cumpăra un răsboi de acestea și a lucra pentru îndestularea trebuințelor familiilor lor; dar chiar și statul va putea trage mari folose, căci în scurt timp dânsul va pus fi în pozițiune de a și acoperi cu pânza ce se va produce, toate necesitățile lui, emancipându-se astfel și el de fabricatele streine. Mai mult, se va ajunge chiar fără întârziere la exportarea pentru Orient a produselor naționale, cari vor fi de o calitate superioară din toate punctele de vedere.

Aceasta s'ar putea cu drept cuvânt numi o adevărată revoluție economică pentru populațiunea rurală și o nouă sorginte de muncă și înăvșire pentru ea.

Înainte de a termina găsim necesar a arăta avantajele ce răsboiul mecanic „România“ prezintă, față de răsboiele ce se întrebuințază acum de către acei ce se mai ocupă cu țesătoria, și mai ales față cu acele cari se ved prin casele sătenilor.

Din raportul făcut, în luna Maiu anul trecut, de către comisiunea întocmită de ministerul agriculturii pentru a examina răsboiul mecanic al d-lor Hattersley et comp, rezultă că:

1) Mecanismul se pune în mișcare numai prin simpla presiune a picioarelor, ca la mașinile de cusut, asupra a două pedale, prin întrebuințarea

rea unuia sau ambelor brațe, sau printr'un motor oare-care: moară, turbină, mașină cu abur sau cu gaz, prin ajutorul unei simple transmisiuni cu cureana sau fringhia (cablu); avantaju care nu l are răsboiul ordinar la care lucrătorul este obligat să întrebuințeze în același timp brațele și picioarele, și prin urmare să puă în mișcare tot corpul și să întrebuințeze toată puterea ce are. Mecanismul întreg este solid, și răsboiul are o greutate numai de 200 până la 250 kilograme,

2) Suveica se mișcă în mod automatic, fără ajutorul mâinilor lucrătorului și cu cea mai mare regularitate prin ajutorul unei dispozițiuni simple și ingenioase.

3) Răsboiul ocupă puțin loc, lărgimea sa fiind de 0.80 m. și lungimea 1.50 m. Construcțiunea este bine îngrijită. Forma pieselor este simplă. Metalul întrebuințat în construcțiunea lui este tuciu maleabil, ferul și oțelul, din lemn nu e făcut de cât vâtalul și sulul pe care se înfășură pânza țesută și care se învârtește în mod automatic ca și sulurile pe cari sunt așezate (depănate) firele.

4) El poate fi pus în mișcare cu cea mai mare înlesnire, de ori-ce persoană și se poate demonta și monta în 40 minute, netrebuind cui-va de cât 2, 3, zile pentru a l cunoaște mecanismul.

5) Din punctul de vedere al lucrului produs, răsboiul nu lasă nimic de dorit. Pânza sau stofa are o regularitate perfectă atât în țesătură cât și în desen; ea este ținută cât se poate de bine întinsă în lărgimea ei prin ajutorul a două mici aparate, cari nu lasă nici o gaură sau urmă pe marginea pânzei sau stofei, ceea ce nu se poate obține cu răsboiul ordinar.

6) Cu privire la înțea ea care se țese după repetite probe făcute, s'a constatat că, „într'un minut“ s'a putut țese „10 centimetri“ pânză în care timp s'a socotit și opririle necesare pentru schimbarea mosoarelor de pe suveică.

Resultă dar că într'o zi de „7 ore de lucru“, un bărbat o femeie și chiar un copil de 10—12 ani, poate produce până la „40 metri“ lungime de pânză; pe când cu răsboiul ordinar, un lucrător abil nu poate produce mai mult de 3 metri pe zi de 10 ore.

7) Sistemul așezării firelor pe sulurile de carton sau tinichea înlesnește foarte mult pe lucrător, fiind scutit a înădi firele, a le da pe rășchitor și a le așeza pe sul, lucrul cari se fac cu mare greutate și cu multă pierdere de timp.

8) În fine cu aceste răsboie se poate țese ori-ce fel de pânză grosă sau subțire, postavuri, materii pentru haine, de lână, mătase, in, cânepă și bumbac; și el poate figura în ori-ce casă de familie atât din orașe cât și

la sate, putând servi și ca mobilier de oare-ce este acoperit cu o cutie de lemn, frumos lucrată și în formă de masă; cu el poate lucra ori-ce doamnă din societate fără a se simți înjosită, întocmai după cum lucrează cu mașina de cusut.

Din cele expuse până aci, rezultă fără cea mai mică îndoială, că răsboiul mecanic „România“ este merit a reinvia industria casnică la noi și a crea un bun mijloc de câștig; căci cu el se poate produce mult și în bune condițiuni, într'un timp relativ scurt; căci, presupunând că prețul lucrului va fi numai de 20 bani pe metrul de pânză, și cine-va putând lucra într'o zi de 7 ore, 35—40 metri, dânsul va câștiga de la 7—8 lei pe zi, câștig pe care săteanul nostru nu l poate avea prin ori-ce alt fel de muncă manuală.

Din parte-ne, așteptăm cu mare nerăbdare introducerea acestor răsboie în țară; ceea-ce, credem, nu va întârzia după cât suntem informați.

Varietăți

Din toate fructele se poate face oțet bun. — Fructele eftine se iau se calcă și se pun într'un vas deschis. După ce vor ferbe se mai calcă și se strecoară lichidul într'un alt vas, în care se lasă să se liniștească câte-va zile, după care se mai strecoară încă o dată într'un vas curat și se lasă deschis, așezându-l într'un loc al căruia temperatură să nu fie mai jos de 20 grade. După doră lună acest lichid se preface în oțet parfumos și foarte tare.

—x—

Pâinea proaspătă sau pâinea rece trebuie să mâncăm?

Stomacurile tari se declară pentru pâinea proaspătă pe când cei cari sunt candidați la indigestiuni, gastralgii și alte derangieri de stomach preferă pâinea rece.

Doctorul Rus Troitzki, fără a tăgădăni că mistuirea pâinei calde duce la multe dificultăți interne se alăturază de partizanii săi și invocă pentru susținerea acestei pereri temerea lui pentru microbi, care este începutul înțelepciunii și causă trailul bun a farmaceuticel noui.

Iată argumentele acestui bărbat de știință,

A observat că pâinea proaspătă și întreagă nici odată nu conține microorganismii al căldurei trebuincioase la cuptor de a se coace pâinea și care e îndestulătoare pentru a l uci-de pe toți. Din contră îndată ce se va tăia pâinea, dacă se va lăsa neacoperită se inundează de tot felul de microbi între care sunt coprinși și microbil cel mai patogen cari găsesc în ea un esecelent mijloc de cultură. Cu toate acestea pâinea albă și

este favorabilă într'un mod special pe când cea neagră se inundează mai încet din cauza acrelei sale.

Doctorul Troitzki a mai observat acești microbi atât pe coaja pâinei cât și pe miez și a găsit că el și conservă activitatea lor vătămătoare în perioade cari durează cel mult o lună întot-d'una însă mai mult pe miez de cât pe coajă.

—x—

Chinezii numesc pe Japonezii „prichindel“:

La proclamațiunile ce au așfizat Chinezii acum de curând pe la ambasadele și bisericile creștine, prin care se interzice Chinezilor de a se atinge chiar de fir de păr de European, se zice în ele că China nu are răboiu cu toată lumea ci numai cu „prichindelii“ de japonezii cari au violat tractatele.

—x—

ANECDOTA

O doamnă luase în serviciul său pe un tânăr al cărui onestitate îl se recomandase nu însă și inteligență.

— Onestitatea este lucrul principal, zise numita doamnă, cele-lalte sunt secundare pe care încetul cu încetul o să l învăț.

După câte-va zile doamna a eșit cu trăsura ca să facă visite.

— Stai! zise către vizitiu, dute loane, zice către servitor, mi am uitat cărțile mele pe masă, dute de le ia și punele în buzunar. Ioan se duce execută [ordinul stăpânei sale și venind înapoi se așază alături cu vizitiul pe capra trăsurei. Vizitele începură; în casele unde nu găsea pe nimeni, doamna ordona lui Ion ca să dea 2 sau 3 cărți. Într'una din vizitele sale unde nu găsisse pe nimeni, doamna zice lui Ion ca să dea 3 cărți.

— Nu mai sunt, cucoană, răspunde Ion, de cât 2.

— Cum, numai sunt? erau 100.

— Da, cucoană, nu a rămas de cât numai dama de spătiu și fantele de cupă!

Stupidul servitor în loc de a lua cărțile de vizită a luat cărțile de joc ce se aflau tot pe aceeași masă, pe care le-a împărțit.

Doamna a fost silită a repeta vizitele sale pentru a îndrepta stupidă eroare ce făcuse onestul ei servitor.

APEL

Către Abonați

De câte-va ori am rugat pe abonații acestui ziar care nu ne-au plătit încă, să bine-voiască a se grăbi cu plata abonamentului, d-lor însă se fac a nu vede, n'aude sau nu pricepe că noi plătim puțin pentru a scote

ziarul regulat și ca epuizându-se foaia numai avem de unde plăti la tipografie, la timbre și alte cheltuieli de administrație ale ziarului care se urcă aproape la 100 lei de fie-care număr.

Am atras atențiunea abonaților că este scris în fruntea ziarului încă de la început că, abonamentul se plătește înainte, d-lor însă tac, crezând că și fără a plăti vom putea merge înainte apărându-le interesele și trimițându-le ziarul. Ba alți merg cu avariția până acolo că chiar ne-abonându-se li se vor apăra interesele de acest ziar, de ce să dea atunci 10 lei?

Numărul foarte restrâns al abonaților deja nu satisface exigențele ziarului și în acest caz, noi, după ce muncim gratuit mai plătim și deficitul ce lasă budgetul ziarului.

Ce vor zice concetățenii noștri când ar afla că în alte țări sunt ziare care au peste un milion de abonați de și sunt mai multe sutimi de ziare în acea țară.

La noi un ziar sau cel mult două și acele nu au nici 500 de abonați platnici.

Aceasta dovedește gradul de civilizație a populației. Cu drept cuvânt cei din București refuză a asimila pe Dobrogeeni cu cei din țara proprie zisă; căci populația ei s'a dovedit că e îndărătnică în bine, fuge de lumină, stăruiește în întuneric! Nu vrea și nu susține ziare pentru a nu se face lumină. Nu putem zice aceleași vorbe pentru populația fără carte, ne adresăm celor care știu carte, din care numai 1/4 dacă s'ar abona totuși o să avem 5—6000 abonați, pe când acum abia avem vr'o 200, dar și aceia nu au plătit toți!

Inițiind acest ziar scopul nostru nu a fost a ne îmbogați ci de a servi interesele locuitorilor, ale caror datorie este de a 'l susține; din cauza crizei am căutat să facem abonamentul accesibil pentru toți, fixându-l la 10 lei pe an — un bagatel pe care 'l cheltuiește cine-va la lucruri inutile într'un minut—dând în același timp ziarul format mare, pentru a da de citit mai multe materii plăcute și folositoare; pe când în alte părți ale țării sunt ziare săptămânale

chiar cu format mai mic—apropie pe jumătate ca al nostru — ale caror abonament anual este de 20 lei, ale caror mai mult decât a treia parte este cu anunțuri și totuși acele ziare prosperă căci au abonați mulți și platnici, oameni de valoare.

Absoluta trebuința a unui ziar local care să apere interesele tuturor locuitorilor, fără deosebire de origină și religie, era imperios simțită și, de și perduram câte-va mii de lei în alte ocazii, totuși, cedând stăruințelor multora, ne-am hotărât a fonda acest ziar pentru acest scop, pe care mulți recunoscându-l de util și folositor s'au grăbit a se abona dar din care abia 1/5 parte din ei ne-au plătit pe când cei-l'alți ne necăjesc cu tot felul de vorbe... de prisos, ca să nu le spunem ad-literam. În mintea lor îngustă cred că ne dau de pomana, pe când într'adevăr și în realitate noi ne facem pomana cu ei, cheltuind avutul nostru și muncind zi și noapte pentru d-lor și pentru drepturile și interesele d-lor. Ei cred că ziarul se face luând o coală albă de hârtie și suflând în ea s'a scris, tipărit și e gata!

Vorba lui Christos: „Mulți sunt chemați puțin însă aleși“ deci, puținii sunt care recunosc luptele, meritele și sacrificiile noastre pentru cauza locuitorilor. Și dacă trebuie să cităm după originea lor, cei d'întâiu cetățeni care s'au grăbit a ne felicita și plăti abonamentele d-lor au fost abonații Bulgari și numai câțiva din alte origini. Declaram că nu suntem Bulgari, nici n'am voit să divulgăm faptul dar, când vedem atâtea proprietari mari din orașe și județ care caută ziarul a 'l citi prin cafenele numai ca să nu se aboneze, ne pare curios modul de a judeca și vedea acestor cetățeni.

Ei, domnilor, cauza comună nu se poate susține fără sacrificiu—dacă se poate zice sacrificiu plata de 10 lei pe an—pentru existența unui organ al localității. Sau cred d-lor că au găsit în noi pe acela care să se sacrifice pentru ei tot mereu?!

Este rușine, domnilor, să mergă cine-va cu ingratitude până acolo, ca să zică: „lasă că fac

alți pentru mine“! Este rușine zicem, pentru o populație pretinsă civilizată și cultă să fie așa de ingrata față cu noi care ne sacrificăm susținând interesele proprietarilor și comercianților și ei să nu plătească și să nu susțină acest organ natural al lor!

Ni se va zice poate: nu 'l mai scoateți, domnilor! Răspundem: cum rămânem atunci cu cheltuielile făcute până acum, ce ne vor zice puținii abonați care ne-au plătit? să pierdem de la aceia cărora le-am trimis până acum ziarul și al caror număr se urcă aproape la 200?

Cetățenii de inimă nu trebuie să se supere de aceste câte-va rînduri cam aspre dar adevărate pe care le scriem în durerea noastră pentru cei răi și îndărătnici, pentru acei cu dare de mână care așteaptă să le facem serviciu gratuit și în paguba noastră.

De aceea pentru ultima oară facem apel către concetățenii noștri inteligenți, mai cu deosebire proprietari și negustori cu dare de mână, care recunosc trebuința de a fi acest organ al lor, să bine-voiască a 'l susține prin facere de abonamente, ca și noi să putem merge înainte luptând cu curaj pentru drepturile și interesele lor.

Rugăm pe abonații care încă nu ne-au plătit să bine-voiască a ne plăti neîntârziat, iar cei din afara să ne trimită această neînsemnata sumă de 10 lei, prin mandat postal, fie chiar în comptul nostru, dar să o trimită negreșit în cursul acestei săptămâni; căci alt-fel vom fi nevoiți a înceta trimiterea ziarului,

Redacțiunea și Administrațiunea

Informațiuni

În ziua de 6 curent ziua Botezului Domnului, s'a serbat cu mare pompă. În biserica Greacă la orele 10, a oficiat protoiereul județului împreună cu preotul garnizoanei și cei doi preoți greci. După ce s'a făcut marea sfințire a apel în asistența autorităților civile și militare și a drapelurilor batalionului 3 de Vânători-sdronețeroși, din cauză că a luat parte la asaltul de la Grivița—și regimentului 34 Constanța, procesiunea a pornit spre port. Ajunsă acolo s'a făcut marea sfințire a apelor pe cheiul portului

față cu autorități și un imens public de toate naționalitățile. Când S. S. Protoiereul a zis: „În Iordan botezându-te tu Doamne“, și a aruncat crucea în mare, de pe dealul Bulvardului „Regina Elisabeta“ i năpădă salvetele de artilerie. Crucea a fost prinsă de mai mulți tineri care s'au aruncat în mare și pentru care s'au și luptat între ei.

Preotul garnizoanei, apoi a sfințit armata din toate armele care era la port, iar muzica regimentului 34 a cântat spre rugăciune și altele.

La splendoarea acestei serbări a contribuit mult timpul frumos ce era.

— x —

Mai în zilele trecute o ploaie mică a făcut să se mai însuflețească semănăturile: Noroiul ce se făcuse, acum s'a uscat și strădele pline de odinioară s'au svântat și prin cele frecventate începu a se face praf. Marea este calmă. Cerul variabil. Mulți umblă cu haine ușoare.

Timpul din iarna aceasta—afară de vr'o 2 zile din Decembrie în care termometrul se coborâse la 4 centigrade sub zero și de puțină zăpadă—a fost o iarnă așa de dulce în cât Ianuarie se poate zice că era Mai. Mulți pomi au îmbobocit și unora chiar le-a dat frunza. Vântul dominant este cel de sud și sud-vest care suflă cald cel, Termometrul variază între 6 și 16 centigrade. Toată lumea se miră de acest timp așa de frumos, de această iarnă așa de bună. Cel mai bătrân zice că nu au pomenit în toată viața lor ast-fel de iarnă bună. Această iarnă a priit familiilor neavute, căci multă economie de combustibil au făcut. Depositarii și vânzătorii de cărbuni și lemne se plâng că nu au făcut gheșeft ca în alți ani de iarnă grea și aspră, adică de 9 ierni.

Poliția din Constanța a descoperit o bandă de tâlhari care comiteau de 5 ani tot felul de călcări la satele de prin prejur și în Constanța. Gazda principală a fost Dumitru Larion, în al a cărui casă din Anadolchiol s'au găsit de furat 4 căruțe de lucruri: velințe țărănești, pânze de lână, mătăsărie, haine, ghete, saci cu cafea pastrămări, căruțe noi ascunse în paie și altele, a căror valoare trece de 5 mii lei. Din hoști s'a putut prinde numai 3 între care este și Grigore Manea, despre care scrisesem într'un număr că furase lemne de la Impremuirile proprietății d-lui I. Biebea. El mai având tovarăși, s'a luat măsură pentru prinderea lor.

Parchetul local a depus pe perceptorul circumscripțiunii II Palas, Pompiliu Basilian, pentru că a comis falșuri în acte publice și a delapidat bani de al fiscalului.

Atragem atențiunea Consiliului Comunal asupra proastei calități a pâinii la toți brutarii, care nu vor să știe de ordonanțele Primăriei.

Societatea Vapórelor Eliene
De Navigațiune pe Mare
N. Patrighios & Comp.

Face cunoscut onor, Public că Vapoarele sale fac curse regulate, în fie-care săptămână între Constanța și Constantinopole, și, atât la ducere cât și la întoarcere ating porturile Varna și Burgas

Pe lângă pasagerii de clasa I și III mai primesc și tot felul de mărfuri ca și animale, cu prețuri convenabile,

Pentru ori-ce informațiuni a se adresa la Agenția de la Portul Constanța la d-nii

MACRI & SVORONOS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
N. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ ΚΑΙ Σ^Α

Φέρεται εις γνώσιν του αξιοτίμου κοινού, ότι τα ατμόπλοια της εταιρίας ταύτης επιτελούν τακτικούς εβδομαδιαίους πλόας μεταξύ Κωνσταντινουπόλεως και Κωνσταντινουπόλεως, προσεγγίζοντα κατά τε την μετάβασιν και επιστροφήν εις Βάρνην και Πύργον.

Δέχονται επιβάτας της Α' και Γ' θέσεως, μεταφέρουσι δέ και εμπορεύματα και ζώα αντί ναύλου λίαν συγκαταβατικού.

Διά πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον εις τὸ παρὰ τὸ λιμεναρχεῖον γραφεῖον τῶν πρακτῶρων

ΜΑΚΡΗ ΚΑΙ ΣΒΟΡΝΟΥ

De Arendat sau de Vinzare
O Fabrică de Căramiți

Intre viile de lângă Constanța cu o întindere de teren de peste un hectar și jumătate, conținând peste 500.000 metri cubi pământ prima calitate pentru tot felul de cărămiți; cu instalațiuni: cuptor zidit împărțit în două secțiuni, fie care de capacitate 50 000 cărămiți, șoproane, puț, cu uneltele trebuincioase, căruțe, cotigii sistematice, robe etc.

Doritorii să se adreseze la proprietar, la redacțiunea acestui ziar D-lui PERICLE CONSTANTZIANU.

De Vândare O pompă nouă, cu pedestal și roată, având și scaun cu manivelă, împreună cu 50 metri tuburi (tevi) de fier, cari se însurupéză una într'alta, de 1 1/2 și de 2 țoli diametrul luminei.

Doritorii să se adreseze la Redacția noastră.

De închiriat de acum 2 camere pentru birou sau locuință. (Se dau și mobilate).

A se adresa: Strada Traian 33 (Casa Azuga)

Bai Minerale, Naturale Calde

Apă isvorând din pământ cu 39 grade

In apropiere de Burgas (Bulgaria) de pe țărmul Mării Negre.

La aceste bai se vindecă tot felul de bóle de nervi, reumatisme, gute, consecințele bólelor veneriane, și tot felul de bóle femeesci.

Camere mobilate, aer curat, serviciul prompt

Restaurant. Prețuri moderate

Pentru mai multe informațiuni a se adresa la Burgas, Hotel Petersburg.

Vapoarele merg în 10 ore de la Constanța la Burgas.
Director, Vangheli Panajoidi

ΘΕΡΜΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΑΙ

(Γδωρ άνκάλου εν πηγής μετά θερμότητα εις 39 βαθμούς)

Εν ΠΥΡΓΩ της Βουλγαρίας

Εν ταίς Θέρμασι ταύταις θεραπεύονται άπασαι αι νευρικοί και ρευματικοί παθήσεις, αι άρθριτιδες, αι συνίπεται των άρροδισιακών νοσημάτων και άπασαι αι γυναικείαι άσθένειαι.

Διαμάτια έπιπλωμένα.—

Άλη καθαρός.— Έπιπλωσία πρόθυμος.— Έπιστάσιμος.— Τραπί φυκαταβατικοί.

Διά πλείονας πληροφορίας άπευθυντέον εις τὸ έν Πύργω Hotel Petersburg.

Manual pentru Baile de Mare

Este o broșură foarte trebuincioasă la toți, mai cu seamă pentru familia. In ea se arată avantajele cât și desavantajele ce ar avea baile de mare in diferite casuri, aerul de mare și privelisea mării. In ce mod trebuie să se facă baile de mare și regulile ce trebuie să păzească. La ce vârstă folosesc mai mult, la ce temperatura și la ce fel de boale. In ce lună a sezonului, la ce oră a zilei. Cât trebuie să dureze fie-care baie și câte bai să se facă într'o zi. Intr'un cuvânt in puține fol, broșura coprinde atâte povește folositoare in cât este indispensabilă.

Se află de vândare la Librăria Dimitrie Nicolaescu din Constanța și la Socec & Comp. in Bucuresci, cu prețul de 1 leu.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο υπογραφούμενος Ιατρός Βάλλωνος εξασκήσας πριν τὸ Ιατρικὸν ἐπάγγελμα μου εις τὴν πόλιν ταύτην ἐπὶ 15 ἔτη, γνωστοποιῶ ὅτι ἐγκατεστάθην ἐκ νέου ἐν Κωνσταντινῇ, κατοικῶν πρὸς τὸ παρὸν εις τὸ Hotel Central No. 4.

Ο Ιατρός: I. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ

AVIS

Sub semnatul Doctor Vallindas, fost in acest oraș ca Doctor in Medicină in timp de 15 ani, aduc la cunoștința onor. Public Constanțean că m'am stabilit din nou in acest oraș, domiciliind la Hotelul Central No. 4

Doctor, I. VALLINDAS

LIBRARIA SI TIPOGRAFIA „ROMANA“

Dimitrie Nicolaescu

CONSTANȚA

Deposit de toate registrele și imprimatele necesari Primăriilor, Școalelor, Bisericilor, Percepțiilor, Sub-prefecturilor etc. etc. Precum și:

Compturi generale după model nou 50 bani; Rapoarte lunare suta 4 lei; Registre și imprimate școlare după anume modele. Decisiuni de stabilire și Cereri de stabilire suta lei 2 b. 50; Cereri de pământ loturi mari și mici suta lei 5; Tablouri de mișcare populației formular nou 20 bani exemplarul. Tablouri de recensământul tinerilor 10 b. exemplarul; Procese-verbale a comisiunii de recensământ 5 b. exemplarul; Procese de Contravențiuni suta lei 1,50 b. Procese pentru darea în judecată a patronilor și servitorilor suta 3 lei; Registrul de trecerea declarațiilor de vîrsare 1-50; Rapoarte la Sub-prefectură pentru răspuns la Farul Constanței 1-80 suta.

MARE DEPOSIT DE CĂRȚI după noua programă, aprobate de Comisiunea verificătoare Precum și diferite obiecte didactice și cărți pentru studiul secundar, Deposit de diferite noutăți literare Române, Franceze și Germane.

Acurateță, promptitudine și exactitate.

TIPOGRAFIA

Fiind asortată cu litere moderne și frumoase, poate executa ori și ce lucrări precum: JURNALE, REGISTE, AFIȘE, BILETE DE BOTEZ, DE NUNTA, DE INMORMANTARE etc.

Deposit de registre cu chitanțe pentru construcții de școli și biserici, pentru accise, pentru moșii, pentru stuhăril, var etc. Cărți de Vizită, cu litere caligrafice moderne.

Legătoria de Cărți execută or-ce lucrări privitoare prompt și estin

Deposit de PIANE de la cele mai renumite Fabrici precum și diferite note noi musicale.